

SÕJAHÜÜD

EDWARD HIGGINS, KINDRAL

WILLIAM BOOTH, ASUTAJA

GORDON SIMPSON, TERRIT-KOMANDÖR

Nr. 20

MÄRTS 1931

3. AASTAKÄIK

Edasi! ja üles!

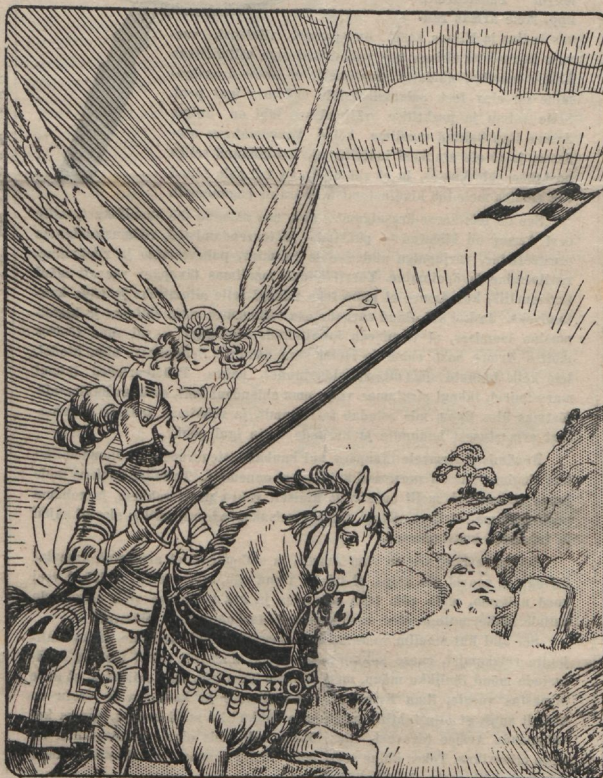
Sõjariistad.

„Sest meie võitlemist sõjariistad ei ole mitte lihalikud, vaid vägevad Jumala läbi kantsisid ära rikkuma. Ja meie rikume ära mõtlemised ja kõik kõrguse, mis ennast suureks tõstab Jumala tundmise vastu, ja võtame kõik mõtted vangi Kristuse sõnakuulmise alla.”

„Aga sina, mu poeg, võta väge armu sees, mis Kristuse Jeesuse sees on. Ja mis sa minult oled kuulnud mitme tunnista-ja kuuldes, see anna ustava inimeste hoolteks, kes kõlbavad ka teisi õpetama. Et kannata sina nüüd kurja, kui Jeesuse Kristuse hää sõjamees. Ei ükski kes sõdib, ei anna endast peatoiduse töö kimpu, et ta võiks selle meele pärast olla, kes teda sõjameheks on tõstnud. Ja kui keegi ka võitleb, ei saa tema mitte võidukroomi, kui ta ei võitle nõnda kuis kohus on.”

2. Kor. 10:4,5.

Tim. 2:1—5.

Kaitseriistad.

„Võtke eneste päüle kõik Jumala sõjariistad, et teie võite seista kuradi kavalate nõude vastu; sest meil ep ole mitte võitlemist vere ja liha vastu, vaid suurte vürstirühkide ja valdade vastu, sellenatse maailma pimeduse valitsejate vastu, väimuliku kurjuste vastu tavaste asjade sees.

Seepärast võtke kõik Jumala sõjariistad kätte, et teie võite vastu panna kurjal päeval, ja võite seisma jääda, kui teie kõik saate ära teinud. Seepärast seiske, ja teie ninned olgu tõega kui vööga ümberpandud, ja ehitage endid õiguse raudrüedega, ja kingad olgu teie jalas, et teie valmis olete rahu rõõmuse sõnumit kuulutama. Kõige enamiste võtke usukilp kätte, miska teie võite ära kustutada kõik tige- geda kuradi tulised nooled; ja võtke õnnistuse raudkübar, ja väimulikk, see on Jumala sõna.”

Evees. 6:11—17.

Kui vaenlased lähenevad, — julge ei kardada võitlust, Kiirelt jätkab teed edasi! ja üles!

PÄÄSTEARMEE

Rahvusvaheline Pääkorter, London
Territooriumi pääkorter
Riga, Matisa iela 13, 6.

Üldsekretäri märkused

Märts 1931.

Kindral.

Möödunud kuul pidasid kindral ja proua Higgins väljal sõjakäike mitmesugustes Inglismaa osades. Koosolekud olid mitte ainult hästi külastatud, vaid saadi ka võite kurja üle, ja mitmed kallid hinged päästeti ning võideti Kristusele. Londonis juhatati „Kaks päeva ühes Jumalaga“. Need olid suurte õnnistuste ajad, mil registreeriti 170 otsijat. Jatkame, et paluda meie rahvusvahelise juhi eest.

Territoriaal-komandör.

Suur osa veebruarist kuust kulus kolonelil ettevalmistamiseks juhtivate ohvitseride õpekursusele, mis oli väga edukas, kuid teated näitavad mujalt, et ka sääl oli kasu tema ettevõtetest.

Kaheksas territoriaal-kongress.

Kindral on määranud, et seda kongressi juhatab komandör Whatmore — üks Armees veteranidest — 13.—18. maini. Samal ajal oleme astunud ka Daani staabiorkestri juuresviibimisega. Orkester on territoriumis 14.—21. maini ja lisaks kongressil viibimisele tahab külastada korpuseid Eestis ja Lätis.

Pange tähele kuupäevi ja tehke oma kavatsusi osavõttuks — paluge Jumala õnnistusi kõigile kavatsustele ja ettevalmistustele.

Käsitused.

Territoriaal-komandör on annud järgmisi käsitusi: Proua Gorski võtma üle Kara Saucieni toimetuse, sellega ühendades ta võtab ka osa „Sõjahüüü“ vastustusest enesele. Proua Gorski on juba hästi omal kohal ja meie kõik tahame soovida talle head edu. Kapten Balšaitis on nüüd vastutav arvete eest T.P.K. ja sellele liisaks on tema tõlketööd. Tema laekurikogemused aitavad teda praegu hästi tema vastustustes. Kõikide head soovid temale.

Olgu jumalikud õnnistused nende käsitustega.

Isiklik.

Olen kurb teatades, et paljud meie ohvitseridest on haiged. Kapten E. Balšaitis ja leitn. Strauss (Lüubavi) olid mõned nädalad haiged, kuid on nüüd paranemisel. Ens. Ambrosen Tallinna samariitlises punktis oli ka haige, kuid läheb edasi oma suure tööga vaeste ja abitarvitajate seas.

Eneseärasalgamise nädal.

See toimub 29. märtsist kuni 6. aprillini kevade aegjargul, millal palutakse kõiki meie sõdureid ja nekruteid ning sõpru ohverdama „Altari jumalateenistusel“, toetama iseäralikke koosolekuid ja töö väljamüüki,

(Lõpp 4. veerul.)

ÜHENDAME KÄSI,

ET VOITA UUT ENESE-ÄRASALGAMISE VOITU.

Kiri Kindralilt.

Mu armsad seltsilised ja sõbrad!

Enese-ärasalgamise kutsuga, mis ühel või teisel teel on ulatunud meieni juba enne seda, on meile antud üks teine kallihinnaline võimalus näidata, kui sügavalt meie armastame Jumalat ja kui suur on meie huvi Tema töös. See on rahanduslik ettevõtte Päästearmees, millest iga sõdur ja sõber võtab osa igal maal, kus lehvib Päästearmee lipp. Meie armas rahvas Indias ja Hiinas keset oma suurt viletsust, vaesust ja raskusi ühineb täis vaimustust oma seltsilistega Lääne maades, näidates maailmale, et enese-ärasalgamine on elav leek salvatsiooniiside südames igal pool. Selle vaimu ja praktilise väljenduse läbi on auline Armees lipp kantud maailma kõige kaugeimatesse osadesse, ja ei ole ainuke individuum, kes aidanud selles aastasises üleskutses, ja ei või öelda, et tal pole olnud osa aidates meie töö kindlustamist, isearanis paganamaal.

See on teie enese-ärasalgamise and, mis aidanud töö kasulikkust, mille eest Armees on kildetud — päästmis- ja tervendamistöö, rõõmustamine ja ülestõstmine, varjupaiga andmine ja toitmine, puhastamine ja riistamine, ravitsemine ja õpetamine. Tõesti leidub maailmas tänapäev vaevalt mõni tarviduslik, kus Armees ei püüa teha midagi selle aitamiseks ja häda kohtamiseks. Ja kui sul olnud sarnane osa selle suure maja ehituses ja hiiglasmasina loomises, et tegutseda inimlike hädadega — nii sõna tõsisel mõttes Armees saab enam ja enam sinu omaks. Sellepärast olen kindel, teie kõik tunnete sügavat rahuldustunnet, nähes Päästearmee ikkagi marssimisel, ikkagi sirutamas välja oma abivõlvat käit, otsimas hukkuvaid, tõstmas üles lippu, mis esindab ta sõnumit, ja rääkimas Jeesuse piiramatus armastusest kadunud ja kurbade vastu igal pool.

Nõudmised Armeesle tänapäev kui kaubandustegevusele ja ökonomilistele tingimustele on suuremad kui kunagi enamalt. Tullakse rohkem meie juure otsima abi, meilt oodatakse üldiselt rahva poolt rohkem, ja rohkem peab tehtama, et tunn vähegi valgust seisukordadesse, milles elavad sajad ja tuhanded kaasinimesed.

Sellepärast et see on sinu Armees, ja sellepärast et armastad Jumalat üliväga ja soovid üle kõige, et tuleks Tema riik, olen kindel, et lähed veel kord näitama, mida võib teha armastus ja kui palju see võib ohverdada sellele sihile, millele oled annud ennast otsekoheselt ja rõõmsalt.

Sel ajal kui maailm vaatamata vaesusele ja rasketele ajule, jatkab miljonite raiskamist, enese kokkupõrgistamisega ühel või teisel teel, et kindlustada mõnd ihulikku mõnu, meie tahame ühendada käsi, näidates, et meie armastus vaeste, ilma Kristuseta, mahajäetute ja kannatavate vastu on küllalt suur, et olla tahtlik „pingutada kokku“ ka meid ennast, enim kui vähendada Armees tegevust, viies lõpule seda, mis oleme vaimustanud nii väga minevikus. Tches kõike seda, meie kindlasti saame rahuldatud ja fasu, mis teeb kõik meie ohvrid väärtuslikeks.

Nii alga päile vaimustades iseenast andma ja saama, ja vaimusta ka oma seltsilisi suuremale andumisele. Kui need, kes tegid möödunud aastal küidagi vähe, teeksid oma paremat sel aastal, milline eesõigus oleks meil siis rääkida häst tagajärjest.

Ma arvestan teie kõikidega!

Teie häatahtlik

KINDRAL.

RAHVUSVAHELINE PÄÄKORTER,

Teispäeval, 3. veebruaril 1931.

Mõnda Armees üle.

OHVITSERIDE KORTERID.

1. Sõdurid pidagu meele, et ohvitseride korterid on pühendatud palvele ja hoolsale tööle. Kui sõduril on seepärast juhus külastamiseks, peab ta korraldama ruttu oma asju ja lahkuma kohe päle selle.
2. Sõdurid ei tohi käia ohvitseride korterites päle õhtuse koosoleku, väljaarvatud ruttu-likes äriasjades, mis väga tarvilikud; ja ka äriasjade ajamiseks ei tohi meessoost sõdurid viihibda päle õhtuse koosoleku naiisooast ohvitseride korterites ja ka ümberpöördu.
3. Naiisooast sõdurite viibimine meessoost ohvitseride korterites või ümberpöördu on keelatud päle teatud aja, mis on määratud äriasjaajamiseks. See on keelatud tühjade jutude ja pahanduste ärahoidmiseks.
4. Sõduritel ja sugulastel või eelmise korpuse sõpradel või teistel isikutel ei ole luba viihibda ohvitseride korterites või tegutseda leitnantidena või ohvitseri abidena ilma diviisjoni komandöri loata.

„Käskudest ja määrustest sõduritele.“

Ülivääriline rikkus.

(Algus 1. lhek.)

rahvatung. Reisisime ei paku neile midagi muud kui erandina mõnda ebalahedust.

On teisi inimesi, kes iga päikeseloojamineku juures näevad Jumala au; kes iga rahvahulgas õpivad tundma inimese loomust; kellele reisisime avab uue maailma; kellele iga viimaseatu on sinfonia ja iga väljalöötk ja mürisamine on majasteel-lik orlei-ettekanne.

Kes omavad elult rohkem? Kes keed, kes näevad, või need, kes on pimedad? Või need, kes matseivad väikesi asju või need, kes on rumalad ja keeletumad, et andid rõõmustada? Kas need, kes on tunderikkad iga looduseilu üle, või need, kes näevad kõike nii vananenud ja ebaohvitavita ainult seepärast, et nad iljalgi pole õpetatud asju vaatama teistest küljest?

Üldsekretäri märkused.

(Algus 1. veerul.)

mis peetakse igas korpuses. Raha pühendatakse sotsiaalse, vaimuliku ja misjonitöö häaks teistes maades. On soovitat, et igaüks paneks pisut korvale igal nädalal, et teha suuremaks oma eneseärasalgamise annet (mis näitab praktilist eneseärasalgamist).

Jeesus ütles:

„Vaata, ma olen iga päev teie juures maailma otsin.“

Samaritide ohvitseri kogemusi.

Eile külastasime linna haiglat. Meile saadeti sõnum, et läheksime sureva noore naise juure, kes oli umbes kakskümmend aastat vana. Tema võidi ümber seistid ta vana ema ja õde. Surm oli pannud oma pitseri-märgi sellele noorele elule. Ta palus: „Lugege mulle, paluge mu eest!“ Me tegime seda ja meie ümber kostis palju valkeid ohkeid, ja mitmed olid kummardanud oma päid valkese paves. Ma kunagi ei unusta seda tundi.

Piibli nurk.

RÕÖMU ANTAKSE, KUID EI MÜÜDA.

(Kolt.-ltn. proua Carpenter, Austraalia.)

„Aga Kaini ja tema vaohvri päala ei soolunud ta mitte. Siis süüdis Kaini viha võiga põlema ja ta langetas ära simist. Ja Jheova ütles Kaini vastu: „Miks süüdis su viha põlema? ja miks sa nõnda simist ära langetanud? Kui sa hääd teed, siis saad sa andeks; aga kui sa ei tee hääd, siis magab patt su ukse ees.“

1. Moos. 4:5-7.
Ma nägin kord üht tütarlast välja tulevat kahetsuspingile. Tema nuttis ja viirises, jõi sinna kauaks põlvili, ja siis vaiksett läks ära. Mõõdusid mõned päevad, ja varjatud viha hakkas paistma tema pilkudest. Mingisugust muudatust ei olnud temas sindinud.

Siis tõde sai avalikuks. Tema oli ära langenud ja tahtis jälle uuesti omada vana õnne ja rõõmu. Tema oli otsinud Jumalat ainult selles mõttes, kuid läks ära kahetsuspingilt sama rahuldamatult kui oli sinna tulnud. Tema ei püüdnud kõige päält taga nõuda Jumala õigust. Tema ei olnud tähtsündinud tingimisi, ja ometi, samuti kui Kaini oli kart, kuid Jumal ei taanud välist teguviisi, millel pööraks mingit ühendust tema südame seisukorraga Tema vastu. Tema „ei toetanud õieti“, patt ikka veel magas tema ukse ees. Patt ja õnn ei või ialgi ühendatud olla hinges. „Kui sa toimetad õieti, siis võid oma palge üles tõsta.“

Kas ei ole iseäralik, et inimesed ei oota Jumala töötuste tähtmist, sugugi mitte tähele pannes kindlaid tingimusi, ja siis samuti kui Kain, vihaseb kaebavalt: „Jumal ei kuulne!“ „Piibel pole tõde!“, „Ei ole vääril pa-luda.“

Selle noorel tüdrukul polnud sügavat äratundmist oma pattude üle. Tema ei tahtnud olla Jeesuse sõnane; tema mäles ainult kaunist rõõmu, mis temal oli kui ristitudinimesel, ja mida tema mitte ei võinud leida maailmas. Nii tema mõttes omada seda välist sammu, astudes kahetsuspingile, nagu end uuesti ära andes. Kuid Jumal ei müü oma suurt varandust. Tema annab oma vaimu vabalt „ilma mõõduta“, nelle, kes jäävad Tema lasteks. Üks neist vaimuviljadest on rõõm. Kordame rõõmu antakse ainult jumalastele, seda ei müüda patustele. . . .

See, et pattudes pole leida õnne ja Jumala teenimises on teda olemas külluses, on vägev põhjus patustele, otsides Kristust. Kui tema ei tõsta end üle selle põhjuse ja ei näe midagi muud, kui tulla nii lüli Jumalale, et tema tarvitseb tulla kahetsuspingile, midagi ei ole korras tema vaimulikku vaate võimega. Seda tuleb ära arstida, vaadates Jeesuse kui Päästja päälle kõigist pattudest. Patune peab järele mõtlema kahetsuse tõsisel tähendusel üle.

„Kuidas kahetsen, kui mõlten oma pattudele, ja nad ei näita mulle halba tunnet?“ küsis keegi meieaegne Kain.
Palu kahetsust. Kui sinus pole ärganud tõsine patutunne ja stigav kahtlus, millerõõ tulla Jumala ette, nagu Teda selles asjas, palu Teda kõigest südamest, siis Tema armastus annab seda sulle.

EMADELE JA KODULE

Territooriumi koduühingu sekretäri juhatusel.

Kuidas arvestatakse emadega.

„Missugune häädus kõigest sellest?“ küsis kord keegi väsinud naine, „meie toome ilmale lapsi, valvame nende üle, kasvatame neid kõrgeimatele sihtidele ja siis — nad lähevad välja. Kuhu nemad ka ei läheks, meie kaotame neid; näib, et meie, naised, ei tähenda palju nende kavas!“

Kas see on tõde? Arusaadav, ei! Võta kätte mõni hää ajakiri, mõni vaimulik ajakiri, mõni hää raamat; enne kui oled selle läbi lugenud, sa leiad, et keegi tähtis mees oma kõrget seisukohta arvab omaks

ema usule (kes tema eest uskus), ema mõjule, ema armastusele. Emale pühendatud laulu, millel teda kiidetakse; helisevad ka laulud emade üle.

Pea meeles seda alati, ema, kes sa ka ei ole, rikas või vaene, haige või terve, tark või harimata. Sina kirjutad midagi, mis ialgi ei kustu sinu lapse südamesse.

Ah, emad, kellel on armsad väikesed jalakesed, kes sagedasti määrivad puhast pöran-

dat, määrunud väikesed nõakesed, keda alati peab viima pesema, töökad väikesed käekesed, keda iga silmapiik tuleb hoiatada üleannetuse eest, kaevake sügavale teie üle varanduse tagavara. Kaevake, kaevake oma eneste südames ja leiata — „sinuga arvestatakse“. Sinuga arvestavad miljonid, mida kirjutame teatud arvuteadusesse, kuid kogu lai maailm sarnase iseloomu arvestamisega ei või astuda Jumala arvestamise kõrvale.

Sinuga arvestatakse sinu lapse iseloomu pärast, julge südame pärast, tema hilisema elu, puhtuse, kannatuse, püüdmise pärast.

Kui püüad truult, siis saad sa ka näha mõju, ja sinu poeg ütleb: „Ma olen nii palju võlgu oma emale. Tema näitas mulle, kui hää on elada; tema julmistas ja kiitis mind, kui ka teised kahtlesid minu mõjutuse üle; tema vaimustas mind lootusega; tema näitas mulle Kristust, ja nüüd ilma temata ma ei võiks elada.“

Päästearmee sümboolid.

Tervitus.

Päästearmees on kaks tervitusvormi — vällaspool orilisel juhusel.

Harilik tervitusviis on parema käe tõstmine üle õla ja esimese sõrmega näitamine üles poole. See on tähendus üheteise tundmisest ja Päästmise-tervitus, mida tarvitavad salvatsionistid igas aastas ja igas maailmajaos.

See tähendab, et need salvatsionistid tunnevad, ja teravitavad ühteist kui kaas-linnaelanikke ja reistiljad taevasele maale, kes anud iseenast, et teha kõige paremat, saades ka teisi kaasa teavasse.

Iseäralikel juhusel, suurema osa ällaspool olevail koosviibimistel, salvatsionistid peaksid teravitama oma eelmisele ohvitserile tunnustamistervitus, nagu teravitatakse sääli maal.

Tervitus on mitmes seltskonnas palju kergem, kiirem ja palju efektiivsem kui teravitamine käieandmisel.

Ülivääriline rikkus,

MIS KOIK VANEMAD VOIVAD JÄTTA OMA LASTELE.

Mitte need vanemad, kes on jäätud oma lastele suure rikkuse, saavad nende käest tuntu ja austust, vaid need, kelle laste meele on jäätud kustumata armastus, arusaamine ja vanemate hoolekandmine kuni niit mõõdnud lapsepõlves.

Kui vaesed ka vanemad oleksid, nemad ometi võivad muretseda oma lastele armastust, seltskonda ja anda neile eesõigust üles kasvada rahu-armastavas, rõõmsas ja jumalakar-

lilikus meajas.
Vesd üks and, mida vanemad võivad anda oma lastele, on — õpetada neid lugema. Inimene, kes armastab

lugeda, ialgi ei või tunda igavust ega üksindust. Ta vajab ainult raamatut, ja, vaata! — tema leiab end kõigi aegade vaimuteravuse ja tarkuse seltskonnas.

Mitte alati lapsele meeldib loomulikult lugeda. Sagedasti saab seda kätte kunstlikult, kuid iga last peab nii kaugele saama, et temal lugemine hakkab meeldima ja saab harjund viisiks.
On inimesi, kes lapsena ialgi pole õpetatud vaatama. Päikeseloojaminek on neile ainult igapäevane loodusnähtus; rahvahulged on neile ainult (Lõpp 2. lhk.)

Naisle kööginurk.

Üliväärtuslik sidrun.

Ükski muuvil pole nii väärtuslik, ega ka nii palju mitmesugusel eesil tarvitavat kui sidrun.

Keedised ja leeled võib suurepäraselt parandada, kui juure lisada sidrunimahla järeleproportsioonis: iga nälga puuviljale võta poole sidruni mahi.

TARVITAMINE MAJAPIDAMISES.

Riistade pesemise juures panna tükk sidruni vette, see kaotab ristadelt kato ja sibulalõhna ja annab portselanile läike.

Tindiplekide vältumiseks peast viimata peab tarvitama sidrunit. Väilga pigistada mahi pleki päale, hõõrua kollase seebiga ja ära loputada külmas vees. Koosteplekid tulevad hoolsalt hõõrua sidrunimahla, välja panna päikesse kätte kuivama, ja plekid kaovad.

Sidrunimahli täidab erilisel hästi saunamõõde aasi. Tugevalt nahk sisse hõõruda, ükskiõik ka must ehk kollane, mõni tükk sidrunimahla ja võib omada liikiivad saapad.

IHU PUHASTUSKESK.

Pärast juurte pihastamist ehk mõne muu musta töö järele hõõru kätel sidrunimahla. Siis pane sõrmetsad sidrunisse ja hõõru neid tugevalt; see lõmbel kuivad mitte ükski käest kõik plekid ja mustus, kuid jäävad ka puhtad liikiivad kiinud ja kiivad muutuvad pehmemaks ja valgemaks.

TEMA TERVEKSTEGEV OMADUS.

Sidrunimahl, hõõrutud otsaesisele ja meelkoha, kaotab närvilised peavalud, öeldakse, et sarnane arstmine võtab ära ka reumaatilised valud liikmetest.

Kuum limonad on lihtne, kuid mõju abinõu kiilmetamise vastu. Läbi söela lasta kahe sidruni mahi valada klaasi, juure lisada tarviduse järele magust, ja keeva vett juure valada. Sarnast limonadi juua võõdis nii paluvalt kui iganes võimalik.

Ühepaljuselt tuleb võtta sidrunimahla ja magust, ja üks naanalaige on hää abinõu kõrvahaiguse vastu, eriti siis, kui hääl on ära. Mesi tules ära sulatada, sidrunimahli juure lisada libuleitud mmmavalgega ja segu hästi läbi segada. Teehustika täis korraga sisse võtta.

Koduühingu siht.

Koduühingu siht on järgmine:

- a) korpusse naistele ja teistele, eriti emadele, antakse nõu, koduse elu ja lastekasvatamise suhtes;
 - b) edendada naiste keskel Päästearmees huvi, see on, et naised, kes ei kuulu ühegi teise vaimuliku organisatsiooni, omaksid päästmist ja saaksid sõduriteks;
 - c) saavutada, et ühingu liigetel läbi ka nende mehed ja lapsed tuleksid päästmisele ja pärast saaksid sõduriteks.
- Kui tahad saada Koduühingu liikmeks, anna üles oma korpusse juhtivale ohvitserile.

KÜLASTAMISE JUTUSTUS.

„JUMAL VAESTE LINNAJAOS.“

Keegi noor naisohvitser, kes oli maalt sisse sõitnud, esimestel päevadel, kui tema oli määratud vaeste linnajakkni, kutsuti ühte elukorterit Londoni hommikupoises osas. Sääli oli just surnud keegi mees, kes vähjatahe põdenud.

Elukorter koosnes ühest toaksest, kus päevad ja ööd oli veetnud oma naise ja perekonnaga. Surnud ja elavad olid praegu koos. Sääli oli väljakannatamata halb õhk; ometi kui oleks söömine majas olnud, siis see oleks olnud almsi koht, kus seda süüa. Töölooli oli, et sääli ei olnud mitte üht leivakorukest. Mees, kes oli kanna aega ilma töötaja haige, suri, midagi järele jätmata. Väljaarvates määratud riidetükki, millega tema oli kaetud, tema oli täiesti paljas. Nihistati riided kui ka mööbel, kõik olid läinud pandimajja. Hirmunud naabrid hoidsid end eemale, ei

olnud ka abinõusid, et muretseda surnu matmise eest. Selles suures hädas kutsuti Päästarmee ohvitseri ja ilma kogemusteta maatidruku palnis Jumalalt julgust sellest hirmsast tõöst kiinni hakata.

Tema ei leidnud ei särki ega mingisugust feist riidetükki, millest valmistada surmale riit, kuid asi oli väga kiire. Temal ei jäänud midagi muud üle kui oma almisest sahtlist oma väikesest varanduse kogust oma kõige parem õösärk, tema riietas teda ja saatis matuseale.

On harva sarnane hirmus juhtumine vaeste linnajaos, kus ei saaks niisugust abi antud.

„Ma olin haige ja teie olete mind külastanud.“ Matt. 25:36.

KAS PALUMISEST ON KÜLLALT?

„Ja ma kuulsin Issanda häält, kes ütles: Keda pean ma tähtsana, ja kes läheb meile? Ja ma ütlesin: Vaa, sinu ma olen; tähts mind.“ (Jesaja 6:8).

Kui Martin Luter läks välja sellele tööle, mis rünnas maad, ta sõber Myconius väljendas oma kaastunnet. Ta ütles: „Aga ma võin kõige paremini aidata sääli, kus olen. Ma tahan jääda paigale ja paluda sel ajal kui sa töötad.“ Myconius palus piiev päevalt, aga ta hakkas tundma ikka enam ja enam haiba.

Ühel ööl ta nägi unes. Ta mõtles, et Päästja ise ilmub ja näitab temale oma käsi ja jalgu. Ta nägi allikalt, milles ta oli puhastatud oma pattudest. Siis Päästja vaatas talle tõsiselt silmi ja ütles: „Jälgi mind.“

(Lõpp 6. ltk.)

Allik, mis täidetud verega.

Armees Asutaja
üks
laulu-kõnesid.

Üks allik voolab verega
Veel Päästja haavadest.
Kui tuled, pesed ennast sa,
Saad puhtaks pattudest.
Koor: Oh, imelik allik,
lahti mu eest!
Oh, imelik allik,
lahti minu eest!

Vaat! rõvel leidis risti pääl
Kord selle allik.
Ka minu hirmsad patud sääli
Säid pestud verega.

(Päale selle kui lauldud kaks esimest salmi sellest laulust.)

Ma tahaksin tulla tagasi esimese salmi juure ja kõneleeda sellest vähe. Me laulame alati seda laulu: ei laulda enam ja vabamalt ühtki teist kirjutatud laulu kui seda. See on tähtis, et saaksid aru sellest.

1. Mis see tähendab? See tähendab, et nagu allik või voolav jõgi peseb inimese ihult ära kõik mustuse ja roojuse, kuigi see oleks väga suur, nii vaimulikult armuval, mis hoovab Kristuse armastusest ja ohvrust, on võimeline, et pesta kõik inimese möödnud üleastumissüü, mustuse ja roojuse, mis on inimese hinges patu läbi.

2. Kõik, kes kuulevad mind, on patustanud. Kas teie teate, mis on patud? Apostel Paulus ütles: „Kõik, mis ei ole õige, on patt.“ Mitte õige, tähendab, et see pole õige. Sellepärast kõik, mis ei ole õige, on vale, ja kõik vale on patt.

Kõik, mis oled teinud valesti Jumalale või oma kaasinimestele või iseenesele või oma ihule või oma meelele, on patt.

Vale on patt. Südametus on patt. Tigidus, ägedus ja kõik sarnased asjad on patt.

3. Kuidas sa tahad vabaneeda neist pattudest? Kuidas sa tahad saada neid välja Jumalale mälestusraamatust? Nad on kirjutatud sinna. Teateid valmistatakse sinu vastu kohtu-päeval. Kui sa ei või saada välja neid patte säält raamatust, nad neavad sind ära; nad saavad sind põrgusse; nende mälestus piinab sind alaliselt. Oh, sa pead vabanema oma pattudest. Aga kuidas võib see sündida? See on küsimus.

a) Et unustada pattu, ei tähenda veel nende hävitamist. See on imestusväärne, kuidas inimesed harjuvad, et unustada oma valetegusid. Aga nad tulevad kõik jälle tagasi; võib olla kui sa sured — just niisama kuidas inimesed unustavad asju, kui nad kukuvad vette. Igatahes nad ilmuvad uuesti päale surma. Neid tunnaks välja sinu vastu suure valge trooni ees.

b) Nutmine patu pärast ei hävita neid. Pisarad ei või pes-

ta roojust sinu hingelt või pesta neid välja Jumalale raamatust.

c) Töötamine iialgi mitte enam patustada — ka siis kui võiksid pidada oma töötust — ei hävita möödnud patte. Sa tead väga hästi, et kui oled võlg kolegi kaupmehele, lubades maksta raha tulevikus, see ei kustuta veel su vana võlga.

d) Kannatamine pattude pärast ei vabasta sind neist. Ükskõik, millist kurvastust nad võiksid tuua sulle — ja oh! patt toob hädasid sinu ees niisama kui ka tulevases — siiski see piin, mida võid kannatada, ei lepita sinu minevikku.

Kui keegi mõrtsukas võiks näidata olles vangis, et tema kuritegu on toonud temale palju häda ja vaesust, seda ei võeta vastu kui lepitust ta kuriteo-tele. Võib olla ta peab ka surema. Niisamuti sääli. Mida peab tegema nende pattudega?

4. SIIN ON SÕNUMU JUMALALT: „Üks allik voolab verega,“ mis peseb ära kõik meie patud. See tähendab seda neile, kes jätvad maha oma patte, annavad oma südamed Jumalale ja ohverdavad end Tema teenistusele.

a) On andestust minevikule. Kõik pestakse ära. See kõik läheb allavoolu nagu mustus inimese ihult kaob, kui ta supleb jões.

b) On uus süda. Mitte ainult minevik ei ole andestatud, aga muudatus sünnib hinges, nii et vihatakse kurje asju, mida armastati ennem, ja armastatakse häid asju, mida vihati ennem.

c) Uus elu. Selle asemel, et meeldida iseenesele, inimene, kes heitnud end allikasse ja elab sääli, armastab teha hääd ja on rõõmus meelides Jumalale sellega, et võidab hingi.

d) Aga sa pead pesema. Sa võid näha ja kuulda kõik puhastavast hoojust, sa võid seista jõekaldal ja olla täiesti kindel, et on armu sulle, ja siiski pidada oma patte ja saada ikka halvemaks ja halvemaks.

MINU TÖÖ.

Kahetsuspink jutustab:

On väga raske kujutada ette sadalussikumate ülesannet kui minu oma — valmistada kohtamispaika Jumalale ja inimesele. Minu juures on patune ja Päästja toodud lepitusele, lahkumiseid tahtmisel on toodud kooskõlla Jumalale tahtmisega, ja salajased töötused on kinnitatud teenistusele. Minu pinnale on langenud lõhenud südamega kahetseja pisarad. Palistab, nagu oleks mu puu impregneeritud ülestunnamistest taevasele Isale.

Olen väga harilik puuosa, ja nagu tihti öeldud Armees platvormilt, minu ei ole leida midagi isearlikku. Tähtis ei ole mis ma olen, vaid milleks olen. Ma olen, et mu juures tunnistada pattu ja vigu, et täieneda Jumalale linnud tahtmisega.

Ei ükski ei või põlvitada minu juures mõne väiksema mõtliga. Et tulla sinna rõõmsalt, et meeldida kaptenile või „sellepärast, et keegi on palunud mind“ või ka sellepärast, et raskust ja hädas tulla selle nõuandmise päale, mis tehtud kahetsuspinki seersandi poolt, on üldine eksitus — sellele ei või mõelda üldsegi. Nagu ütlesin enamemal, minus ei ole midagi isearlikku, ja siiski minuga ei tohi toimida kui harilikku pingisa, sellepärast, et minul on püha otstarve, millele olen pühendatud. Ma peaksin saama hoitud puhtana tolmust, ja mind ei tohiks tarvitada kohana, kuhu asetada noodraamatuid, pileteid või lauluraamatuid. Samuti ei peaks tarvitada mind astmeks platvormile, ja kindlasti ei tohi lubada, et lapsed ronivad minust üle. Oleks ka mõistlik keelata mind tarvitamast kui istekohta koosoleku juhataja poolt.

Kindlasti, kui teie peate mees minu töö tähtsust, te ei jaha milgi viisil talitseda, nagu olen kirjeldanud.

Mis sünnib pärast tööd kahetsuspinkil.

VANUTAMISE REKORD.

Briti komandöri S. Hurreni juhatusel, GLASGOWIS — SCHO-TIMAAL.

Vannutatud 300 sõdurit 7000 koosoleja ees.

Kui komandör üles tõusis juhata-ma „vanutamise“ tseremoniat, tema näis tõeliselt päästetud inimese läbi ja läbi. Platvormile toodi nelk estuslippu, ja komandör silistas üht linnu-vart armal. Siis võttis ta oma mündri seljast ja oma silmapaistva punase sargiga kutsus ilms laulma il-pusõnnumit — „Mu eest Jeesus on surnud, seda usun, mõistan; mu eest Jeesus on surnud, et mind päästa.“

„See ei ole naljaasi, olla Päästear-mee sõdur,“ kuulutas komandör, „sõ-jaatrillik sõdurite ja valjud. Kui need oleksid kergetemad, me võik-sime oma ridades arvata miljoneid al-nuit siin maal ükski, kuid me ilgale ei lase oma mõõdupuu langetada ma-iale.“

Rääkides nekrutite vastu, tema tu-letas neile meele, kui tähtis see samm on, mida nad astuvad. See samm, mis neid teeb suure Armees osaks, kes välja lähevad, et ära võita maailma vere ja tule läbi. „Laulame seda“, hüüdis tema heleda häällega, ja sil-manplik hiljem nelk sõdurit, trummi-lööja ja riietatud punase sargiga ko-mandör sammusid platvormilt alla, valmistusrikka laulu saatel.

Jaapani maavärisemine.

ABITöö.

Jaapani Territoriaal-komandör Gunpei Yamamuro teatab, et Jaapani sotsiaal-sekretär (brigadör Yasuo Segawa) ühes teiste selfsihistega on alanud abitööga saäl kohal, kus oli hiljuti hävitav maavärisemine, milles hukkusid mitmed ja kus saadi palju kahju. See koht asub umbes saja miili kaugusel Tokiost. See on hästikülalastatud keevave-allaik koht mere ääres. Onnaks oli rahva kogumishooga möödunud, kui juhtus hirmus onnetus, või muidu oleks hukkumud rohkem inimesi.

Ühenduses maavärisemise teadete-ga nimetab komandör, et keegi nais-ohvitser korjas raha hiljuti ühes Tokio restoranis. Omanik võttis teda vastu erilise auga ja palus teda min-na teisele korrale, kus korraldatakse temale lõuna.

"Ma ei ole tulnud lõunast sööma," vastas ta, "vaid korjama. Päästear-me töö häaks raha."

Omaniku päleekäimisel läks ta siiski ja tema inimesteks teentiti ja kanti temale ette kõige paremat.

Lõpuks sai inimestuse kohmetan-ud ohvitser omanikult selgitust: „Kui seitsme aasta eest oli suur maavärisemine," ütles ta, „siis kao-tasid kõik. Minu suure puuduse ajal tuli Arnoe mulle appi ja päästis mind, nii köites mind. Hiljem, kui Lääne-Jaapanis oli maavärisemine, ruttasid sinna, kus elas mu vend oma perekonnaga, ning oma inestu-selka leidsin, et Päästearmee töotas ka saäl ja aitas päästa mu venda tema perekonnaga, nii nagu ta aitas mind. Sellepärast olen nii rõõ-mus teritatud teid ja paludes, et austaksite mind, süües minu resto-ranias."

Kuidas saada päästetud?

Sa pead tundma, et oled patune Jumala silmade ees ja et oled häda-ohus, et kaotada oma hinge. Sa pead olema häitahitlik jätma igasgu-se ühekoht ja tegema õigeks, nii kangel kui võimalik, iga ühekoht, mida oled teinud. Kui et tahitlik selles sihis, siis võid loota kindlasti Jumala tahtlikkusele kuulma su pal-ve andestuse järele.

Sellepärast ütles: „Teda tänna, sest Ta ütles: „Kes minu juure tuleb, teda ei taha ma mitte välja lükata." Sa võid saada andestust, puhastatud ja uuendatud usu läbi Jeesusesse Kristusesse.

Pea mees, saatan katsub sind ju-hatada jälle patitudesse, aga Jumalal on võimalik hoida sind langemise eest või parandada su hinge, kui oled an-nud maad vaenlasele valvamalt sil-malpilgul.

TAEVAS MAA PÄXL.

Noor tütarlaps andis raudteevagu-nis vigasele poisile kimbu valgeid roose. Laps surus roosid oma huul-tele, hoidis neid tugevalt oma käes ja unustas magama.

Varsti tuli poisil isa teistest ku-peest. Nähes oma poisil magamas, teotades tütarlapsel ja roosid käes, ütles ta:

„Onnistagu Jumal teid teie lahku-se eest. Tal pole ju ema."

Poiss ärkas pisut aja pärast. Isa kaelustas teda, ja poiss ütles:

„Isa, isa! Ma olin taevas. Ja saäl andis mulle keegi roose."

Kõik olid higitatud.

Ja paljudel meelustusid sõnad: „Mida teie tegite ühele kõige väike-smaist, seda tegite Minule."

Variser ja tõlner.

„KAKS INIMEST LÄKSID ÜLES PÜHAKOTTA PALUMA." (Luuka 18:10).

Meie õpime uues testamendis, et Jeesusel olid mõned hääd sõbrad variserid seas. Niko-demus, kes tuli Tema juure, et saada teateid, ja Joosep, kes ülema kohtu ees kaitses Jee-sust, olid nende hulgas. Siis oli veel Kamalile, kes rääkis Peetruse ja Johanness kasuks Suures kohtus.

Vaatame lahkusega variseri-le, kes läks juuda kogudusekotta. Saäl ei olnud matust, lau-latust ega isearalikku kõnelajat. Miks ta läheb pühakotta? Ta läheb paluma.

Oled sa mõelnud sellele, et põhjus, miks kogudustes on nii vähe ümberpöörnud, et inime-sed lähevad palvekotta, aga nad ei lähe paluma.

Nimetatud variser paastus kaks korda nädalas. Tema oli aus kiriklane, see tähendab, ta pidas tähtselt koguduse se-dusi.

Kas on keegi kirikuõpetaja, kes ei väljenda sageli oma igat-sust, et tema karja-liikmed paneksid rohkem tähele seda, mi-da mõned nimetavad pääliskaud-seks usuks.

Variser „lendas" kõrges usu-lises õhkonnas, ja ta vaatas alla suurest kõrgusest põlgava-le seisusele — tõlnerile. Ta oleks võinud rõõmustada, et sarnane inimene tuli ka palu-ma, sest taevast on rõõm ühe patuse pärast, kes parandab meelt.

Just siin näete vormilise usu nõrkust. Variseri usutunnistu-sel olid savijalad nagu kujul, mida Nebukadnetsar nägi unes.

Üks kirjakohd on siin väga ko-hane. Eks Mika kirjutanud: „Tema on sulle teada annud, oh inimene, mis hää on; ja mis nõuab Jehovahu käest muud, kui et sa pead tegema,

mis kohus on, ja heldust armasta-ma, ja en-nastalan-dama käies oma Jumalaga?"

Variser ei ar-mastanud heldust, selle-pärast ta ei võinud käia alandlikult Jumalaga.

Pääle nii mitme hääd punkti vaat-lemist, meie peame siiski tunnistama,

et tema iseloomus puu-dus midagi väga tarvilikku, ilma milleta on kogu usk petlik. „Kui ma inimeste ja inglite keeltega rää-giksin, kui ma teaksin kõik salajad asjad, ja mul oleks kõik usk, nii et ma võiksin mägesid asemel ära tõsta, aga mul poleks armastust, siis ei oleks minust üh-tegi."

Ma olen sunnitud ütleva tei-le, et see variser on elanud ja töötanud läbi kristlike sajan-dite; ta on teinud rohkem risti-usu etakistuseks kui kõik tagakiusamised, valearvamised ja haritud uskmatus.

Kaks inimest läksid üles pü-hakotta paluma, ja üks neist oli tõlner. Miks läks tema püha-kotta? Ta teadis, et temale kehitatakse külmalt õgu. Kuid ta oli kurt tõsides; ja läks kogudusekotta kohtama patu-se Sõbraga. Ta oli paljastanud patu mürgilikkust, ning tahtis vabaneda sellest.

Keegi ei kutsunud teda ette, nii ta seisib templi tagumises osas longu vajunud päega, ta lõi oma rinnale ja ütles: „Is-sand, ole mulle, patuse-le, armuline!" Õpetaja ütles: „Seesinane läks oma koju õigeksmõistetult."

Õigeks mõistetud! See on usu-lisel teel väljendatud: „Õige Jumala ees." Õigeks mõistetud Jumala ees usu läbi — „Kes usub, temal on tunnis-tusenes."

Kaks inimest läksid üles püha-kotta paluma. Üks neist mõis-teti õigeks, teine läks edasi na-gu oli ennem. Nii on läinud edasi sellest ajast peale.

See aine äratab tõsist igat-sust, võtta mõned hääd omadu-sed variserilt ja lisada neid tõlneri usule ja alanduse-le. Jumal ei austu mitte isikut, vaid tema iseloo-mu. Palveko-da on hääd paik kohta-miseks Jumalaga.

Saäl võime omada alati õnnistu-tust, mida võime võtta endaga kaasa koju, kui meie siida ja meel on koos-kõlas Kõige-vägevama tahtmisega.

Teated Dondagast.

Ohvitser Tukumi korpusest (Lätis) kirjutab järgmist: „Kuna meil oli jäänud järele palju „Sõjahüüde", otsustasin minna välja täiesti uuele kohale. Valisin Dundaga. Olin kuulnud, et ta oli üsna ilus külla, kuid jõudes kohani, olin täiesti pettunud. Nägin ainult suure telliskivi-maja ja selle ümber arvu väikesed maju. Kaotasin oma julguse ja tahtsin sõita tagasi järgmise rongiga Tali-si. Kuid siiski jäin oma esimese ot-suse juure, tegin korraldusi koosle-ku pidamiseks ja siis käisin kaaks päeva „Sõjahüüdega", aga minnes läbi maju nii palju kui võimalik selles külas, müüsin ainult 10 ek-seplari. Õhtul, mil oli korraldatud mu koosolek, oli halb ilm, lumesadu ja torm — kuid saäl tuli usu ülla-tus — vaatamata külmale ja pikale maale, oli kogunenud rohkem kui 170 inimest. Nende hulgas oli ka lu-teri kiriku õpetaja. Ta palus muut luba rääkimiseks. Oma kõnes ta kiit-sin Päästearmeed ja käsutas igatht mitte ainult avama oma südant, vaid ka nende rahakotte. Pääle koosleku mõned ärganud hinged igatsesid peatuda ja paluda. Nende hulgas oli ka õpetaja, kes palus väga kohtla-selt ning tõsiselt päästmise pärast.

Kui olin müünud oma „Sõja-hüüdi", mis mul olid kaasa ja kui lahkusin, kõik inimesed ütlesid: „Tulge varsti meie juure!"

MILLAL PEAKSIN SAAMA

PÄASTETUD?

See küsimus on niisama rumal kui küsida, millal keegi peaks sööma või jooma. Päästmist peaks otsima siis, kui seda tarvitatakse. Kui sa ei ole päästetud, siis kõige suurem õnnis-tus sinule võiks olla töö tundmine, kui kiiresti sul on tarvis päästmist, mitte ainult tulevikku pärast, vaid just praegu.

Sa tarvitad päästmist praegu sel-lepärast, et see jätab mõju su südamele ja elule.

Sa tarvitad päästmist praegu, sest see muudab su mõju inimestele — su oma kodus, sinu igapäevases töös ja kõrgis su seltskondlikkuses.

Päästmistee on kahestuse, ülestun-nistamise ja usu läbi. Otsi Jumalat praegu. Tema andestab sulle ja võtab sind vastu.

Täna Jumalat kõigest oma südamest, et Ta andis mulle jõudu ja vastupidavust ja et Ta tasus mu et-tevõtte."

HÄÄ EDU BELGIAS.

Vaatamata suurele huvile, mida äratanud rahvusvaheline näitus ja rippumatu vabadus Liège's, mõne kuu eest sinna avatud korpus läheb edasi, tehes hääd edu (kirjutab brigadör William Pennick). Hiljuti ühel pühapäeval oli saäl üheksa ot-sijat. Proua Pennick külastas kor-pust koduühingu asjus ja leidis, et kaheksa neist olid koosolekul, kuna üheksas puudus haiguse pärast.

Korpuse ohvitseri, ensain Parozi on lähkest võetud vastu kodudes, kui ta külastab rahvast, loeb piiblit ja palub nendega.

Meremeeste kodus Antwerpenis ei olnud võimalust võtta vastu nii palju inimesi, kui oli tahtjaid möödunud nädalal.

Jeesus tervendab haiget meest Petesda tiigi ääres.

Johannese ev. 5:1—18; 31—40.

Jeruusalemmas oli imelik tiik, nimega Petesda. Trepiastmed viisid alla vette ja tiigi ääres olid varjupaigad, kus haiged võisid oodata; sest päle veel liigutamist sai terveks see, kes astus esimeseks vette.

Päästja tuli ühel hingamis-päeval sinna tiigi juure. Ta nägi sääal lamamas palju haiged inimesi. Suuremal osal olid sõbrad, kes tahtsid nii väga, et nad saaksid terveks. Aga sääl oli ka mees, kellel ei olnud kedagi teda aitamas. Ta oli haige juba kolmkümmend kaheksa aastat ja võis liikuda ainult väga aeglaselt ja suurte valudega. Kaulal ajal ta ei teadnud, kuidas tundus kõndides ja joostes, nagu sina ja mina võime teha.

Kui Jeesus tuli, Ta peatus selle mehe juures. Teie võite kujutleda, millise armastusega Ta vaatas sellele haigele mehele!

„Tahad sa terveks saada?“

Pühapäevaseks lugemiseks

Tekst õppimiseks: Jeesus ütles: „Tahad sa terveks saada?“ Joh. 5:6.

küsis Tema. Mees rääkis

Jeesusele, kuidas ta olnud ja oodanud sääl mitu aastat. Ta oli alati petunud, sest veel segamisel see ei olnud temal kedagi teda aitamas, ja alati astus keegi teie enne teda vette.

„Tõuse üles,“ ütles Jeesus, „võta oma voodi ja kõnni.“ Kui mees kuulis neid imelikke käsitussõnu, ta tundis, kuidas uus jõud tuli tema liigetes. Esimest korda pääle kolmekümmend ka-

heksat aastat ta tõusis üles terve ja tugev. Ta rullis kokku oma aseme, pani selle õlale ja kõndis ära nii kergesti ja ruttu kui sina ja mina teeme seda.

Kui õnnelikuna ta pidi tundma enast!

Siiski, kui mõned temalt küsisid, kes oli teinud teda terveks, tal ei olnud võimalik öelda seda. sest Jeesus oli läinud ära, et huldad, et võinud leida Teda selle imeteo pärast, mis Ta teinud, ja oleksid tunginud Tema ümber.

Piibel tema tegemises.

KEELED JA RAHVAD PIIB LIRAAMATUS.

Komandör Mildred Duff.

Piibel ei kirjelda asju, nagu nad olid tõsiselt,“ ütlevad mõned inimesed. „Näiteks vana testamendi ajal rahvad olid toored ja oskamatud; nagu Mooses — kellest arvatakse, et ta on kirjutanud piibli esimesi raamatuid — oli väga kahtlane, kas kunagi õppis üldsegi lugema ja kirjutama.“

„Aga Mooses kasvas üles Egiptuses, ja egiptlased olid väga õpetatud; piibel ütleb nii,“ vastab teised.

„Inimene, kes kirjutatud neid sõnu piiblis, on vast olnud. On tõe, et vana Egiptuse templi ja kuningaskoja varjudele on leitud võõrad tähendusi ja kujusid; aga kes võib öelda, kas nad tähendavad midagi?“

Need, kes usuvad Jumala sõna, ei suutnud vastata neile küsimustele; aga just sel ajal lubas Jumal teha esimesi suuri leidusi; lõppedu lõpuks oli tulnud aeg, millal mõtlejad mehed ja naised pidid ise lahendama neid küsimusi.

Aastal 1799 leidis keegi Prantsuse ohvitser, kes oli Napoleoni armee-ga Egiptuses, Rosetta kivi, mis

Kivi on nähtaval Briti muuseumis. See on suur marmoriplaat. Pehmel küljel on lõigatud kivisse palju kriipse antiik-kirjast. Palju kive on leitud enne seda antiik-kirjaga, kuid see üks on erinev neist kõigist.

Jooned kivi ülevälpool küljel on vana Egiptuse pildi-kirjas, mida haritlased nimetavad „hieroglifideks“; see on kirjutamine pildis. See oli väga iselälik kirjutamislaad antiik Egiptuses, ja poeti üldiselt tähtsate juhustel, Jooned keskkohas annavad samu sõnu, kuid ainult käsikirjas, mida tarviti antiik Egiptuse kirjavahetuses; kõige lõpuks on leitud Egiptuse sõnade tõlge, mis kirjutatud antiik Kreeka keeles.

Seda vana Kreeka keelt ei räägita enam kuski igapäevases elus, aga palju haritud mehed loevad ja kirjutavad seda kergesti. Nii te näete, et Kreeka tõlke abil sai Rosetta kivi leiduste võtmeks, mille läbi võib lu-

geda mõlemat laadi antiik Egiptuse kirju. Rosetta kivi abil mitme aasta kannatlikult töö järele sai kaua-surnud keel jälle loetavaks.

Egiptus — man, kuhu müüdi Joo-sep, kus israeliitidest sai rahvus ja Mooses kasvas ning sai haridust. Milline suur rõõm lugeda sõnu templei-tseintel või lossi-ruumes ja leida iga sõna lugemiseks, kui täpselt on kirjelatud piiblis antiik Egiptuse päevi.

Rahva riietus, nende söök, komme, kuidas räägiti oma kuningaga, nende matusekirjeldus — nende aastad tõgeda nime ja sõnad, millega kirjeldasid taimi, putukaid ja Egiptuse pudulõõgu — kõik on leida piiblis ja on tõestatud selle hooliku-saaga, kuidas Mooses kirjutas oma sünnimaast.

Aga piiblis on nimetatud pääle egiptlaste veel teisi rahvaid; nende üle hakati kahtlema. Peaaegu kõik vana testamendi prohvetid hüüdisid Assiiria ja Pabloni kurjuse pärast ja kuulutasid ete Jumala nuhtlust, mida ta tahab saata, kui nad ei kahetse.

Nad ei kahetse, ärarahvitamine tuli nende pääle, nende mind isegi unesinid ja nende linnest, mis maailmale täiesti kadunud, arvati, et neid ei ole olnudki üldse.

„Nive ja Pablon? Või olla olid sääl kord sarnased linnad; aga kuningad, millest piibel räägib — Sanherib, kes tuli Jeruusalemma vastu ja aeti tagasi Jumala temjate Jeesaja ja kuninga Hiskia palve läbi (II Kuninga 18:19); Nebukadnet-sar, kes viis Tiameeli ära Paabelis-se, Ahasverus, kes vallitses „Indist-kuni Antiopiani!“ (Estri raamat) — nad kindlasti ei olnud sarnased kuningad, nagu neist on räägitud vanas testamendis. Aga see kõik juhtus nii kaua aja eest, et meie ei või oodata selle arusaamist praegu.“

Nii lahendasid küsijad seda asja;

aga Jumal vastas juba nende küsimusele.

Ta pani mõne vahva mehe südame idee, minna välja mahajäetud kohtadele, „tühjaks ja paljaks tehtud ja suutumaks ümber lõõdud“ (Nahumu 2:11) kohtadele, mis emm olnud rikkad Assiiria ja Pabloni vallituse ajal, ja otsida sääl kannatlikult mõnd märki vanaaja linnest.

Väga imelik on see lugu, kuidas otsijad leidsid neid.

Nivevi oli lamunud maetuna prügi-tse üle 2000 aasta. Praegu just kui tema tunnistus oli tarvilik, ilmusid tema majesteetlikud lossivare-dest uuesti päevavalgele.

Mis olid need kujud kuningate nimeid, kelle valjud näojooned olid raiutud seintele? Kas mõni nende seast võis olla tuline kuningas, kes nimetatud piiblis?

Kui ainult need võtsid kiilisarased tähed, mis käsid seinte tühje kohti, oleksid loetavad, siis saaks imelik sõnum mõeldud linnast.

Jällegi targad mehed algasid oma tööga ja olid vastupidavad, kuni lossisisevad andsid välja oma saladusi. Siin oli kuningas Sanherib; siin Tiglatpileser (II Kuninga 15:29); siin Esaraddon (II Kuninga 19:37). Oh kui imelik vaudata neile vanaaja pildidele, mis joonistatud meestest!

KAS PALUMISEST ON KÜLLALT?

Algu 4. lhk.

Siis Päästja viis teda kõrgele mäele ja näitas ida poole. Vaadates selles sihis Myeonius nägi midagi silmapilnir. Sääl oli valge lambakar — neid oli tuhandeid ja tuhandeid. Üks mees püüdis karjatada neid kõiki. See mees oli Luter. Päästja näitis lääne poole.

Myeonius nägi põldu valmis vilja-ga. Üks lõikaja katsus lõigata neid kõiki. Ainuke tõoline oli vana ja väsinud, aga siiski ta läks edasi oma tööga. Myeonius tundis ausas töölisel oma vana sõbra Luteri.

Kui Myeonius ärkas, ütles ta: „Ei ole küllalt, et palun. Lambaid peab hoidma, põllul peab lõikama.“ Siin ma olen, läikta mind.“ Ja ta läks välja ning jagas oma sõbra tööd.

Hiljem Jeesus leidis terveks tehtud mehe templis. Tulles tema juure, Ta ütles: „Katsu, sina oled terveks saanud, ära tee mitte enam pattu, et sulle midagi kurjemat ei sünni.“ Mees tegi õieti, et ta läks templisse ja palus Jumalat, aga Jeesus teadis, et sellest on vähe kasu, kui ta ei lõpeta tegemast kurja. Ta teadis, et kui on väga kurvlik olla haige ja kannatada, siiski kurvem on olla ilma sõbrata ja kõigest kõige kurjem on, kui saatan valitseb meie südameis, nii et meie anname maad halbadele tundeile, sõnule ja tegudele.

Jeesus võib aidata meid võita isegi neid, kui me palume. Ta annab meile jõudu elamiseks hääd, õiglast elu, nii nagu Ta andis vaeale abitude mehele jõudu kõndimiseks; ja meie oleme siis õnnelikud nagu tema oli.

Keda leidis Jeesus imetegeva tiigi juures hingamispäeval?

Kui kaua oli ta olnud haige? Kuidas ta sai terveks?

Millise käsu andis Jeesus temale templis?

KORPUSE KADETIDE NURK.

TÕSINE KAITSJA.

„Miks sa kannad alati kilpi?“ „Sellepärast, et ta on kilp.“ „Ma ei räägi mitte asjata. Tõesti, sa oled täiesti silmapaistev täna — see on ainuke kilp meie hulgas.“

Oleks küsija olnud keegi „väljajal-pool olev“, siis mul oleks olnud juhus seletada, et olen salvatsioonist. Aga küsija oli keegi grupi-juhataja, ja meie rõõmstasime mõlemad töötades ühes. Tundsin ennast haavatuna ja ei soovitud öelda temale tõsist põhjust, aga sellepärast, et ta oli künnitud, ja võibolla see võiks teda aidata.

„Tule alata teerajale ühes minuga,“ kutsusin teda ja ma ütlesin temale, mis kannad sinu alati kilpi.

Oma viimases korpuses õpetasin ühes tütarlaste-grupis kolmetist-ja neljateistastastele tütarlastele. Uuel aastal ma andsin igale ühele väikese Armeed kilbi, ja ma lubasime üksteisele, et kanname seda alati. Arvasin, et see aitab neid nende seisukohal, kui nad lähevad välja varukutesse või äridesse.

See näib lihtsana, aga usu mind, mul enesel on olnud palju võitlusi, et pidada seda tööst. Mäletan juhus, mil mind kutsuti kuskile seltskonda jaanuarikuul — perekond ei olnud salvatsioonistid — ehk küll nad teadsid väga hästi, et mina olen. Pidin minema ennem oma põlvedele, et paluda jõudu kilbi kandmiseks. Ühel teisel juhtumisel ma isegi läksin teele ilma kilbita, kuid mul oli sarnane vaev, et läksin tagasi ja panin selle rinda — just tütarlaste pärast.

Grupis päale teksti läbivõtmist rääkisime oma läbiläimise ja võitlustest ja salme aru, kui tõsine kaitsja oli meie kilp.

Üsna hiljuti mul oli võimalus kohata ühe tüdrukuga, ja kui väga meeldis mulle tervitades, kui ta vaatas teravalt mu kilpi ja ütles: „Ma kannan ikka oma kilpi.“

Mu väike kilp ei kaitses mind ainult, vaid ta toob mu teele juhusid. Kuhu ial ma lähen, see näitab kohe, kui on tarvis, et siin on keegi häädtahtlik sõber aitamas.

Joomari pärandus.

„Ära vaata viina peale, et ta nii punane on.“
 „Viimaks hammustab tema kui madu, ja nõelab kui pasitsiiki madu.“
 (Õpet. sön. 23:31,32.)

Umber 160 aasta eest elas Saksamaal naine, nimega Ada York. Juba varases nooruses hakkas ta jooma, ja lõpeks langes nii sügavale, et jäi kerjuseks ja suri 60 aasta vanuses.

Hiljem keegi illikooli professor Bellman, isikliku informatsiooni töötaja hakkas koguma teateid selle üle, mis sai Ada Yorki lastest ja viimastelast jne. Tägaajärjed olid ülatavad, see on, tema leidis üles, kui hirmus oli patu väljalootamise jõud. Näiteks, järgmiste 160 aasta jooksul sündisid olid elanud 834 isikut, kes olid selle naise veresugulased. 709 üle nendest õnnestus temal koguda teateid. Tuli ilmsiks, et 109 nendest olid lapsed sündinud väljapool abielu, 142 olid saanud kerjuseks, 64 olid tulnud töövõimetute kodusse, 181 naist said kõlvatumaks suguelus, 76 olid vangiloones istunud ja 7 lõpetasid enesetappemise. Viimased 75 aastat nendest 160 aastast pärast tema surma, raha summa, mida valitsus oli välja annud Ada Yorki laste ja lastelaste eest, ulatas üle 4.465.000 krooni.

Päästesõdur kodus ja tööl.

Nende kodus, kes usuvad tõselt Jeesusesse, ei ole tüli mehe ja naise vahel, ükski nende seast ei küllasta hoora. Naine peab ennast ühe naise juures, ja mees hobab oma naist. Ükski ei joo kanget jooki ega piiritust. Seal ei ole mingit lohkhelli. Lapsed on ustavad oma vanematele, ja vanemad õpetavad hooliga oma lapsi, vaadatakse sellele kui usaldusele Jumalast.

Piibel ütleb: „Naised, kuulge oma meeste sõna, nõnda kui kohus on Issanda sees. Mehed, armastage oma naise, ja ärge saage vihaseks nende vastu. Lapsed, kuulge oma vanemate sõna kõigi asjade sees; sest see on Issanda meele pärast. Isad, ärge ärritage mitte oma lapsi, et nemad meelt ära ei heida. Sülased, kuulge kõigis asjus nende sõna, kes teie isandad on Iha poolest, ei mitte silmakirjaks, kui need, kes püüavad olla inimeste meele pärast, vaid väga südamega Jumalat kartes; ja kõik, mis teie lial võtate teha, seda tehke südamest, nõnda kui Issandale, ja ei mitte inimestele; ja teadke, et teie Issanda inimeste päranduse palga peate saama, sest teie teenite Issandat Kristust.“

Jeesus Kristus tõise sõduri kodus on see, kus astatakse Jumalat, peetakse Teda oma majal Isandaks ja tehakse kõik Tema tahtmise järele. Meie, igalks meie seast, peame tooma Jeesuse Kristuse päästmist meie kodusse.

Õpetuse sõnades öeldud sõnade: „Armastustöö algab kodus“, tähendus on, et peame püüdma jagada oma perekonnas õnnistusi, mida olemas saanud Jumalalt. Joosua, päästesõdur vanas testamendis, hüüdis rahvale: „Ja nüüd kartke Jehoovast ja teenige Teda väga ja tõise südamega... aaga mina ja minu pere, meid tahame Jehoovast teenida.“

Meie võitlusväljalt.

KOJU KUTSUTUD.

Esimene kokkutse oli Tartu korpuses. Reedel, 13. veebruaril sai sõdur Anna Kuusik lahkumiskäsu. Meie seltsilise oli rahul Jumala lahtimisega. Tema oli ja tunnistus olid kooskõlas. Pühapäeval, 15. veebr. kogusime oma ruumi koosolekule kirstu ümber. See oli haarav tund, Jumal oli ligi, ja meie usme, et meie seltsilise viimane tunnistus avaldas sügavat mõju sellele suurele koosolekule. Esmaspäeval jälgisime Anna Kuusikut tema viimisel teekonnal. Matustalitus korraldas ensain Granholm, kes samuti pidas lühikesi koosolekuid hana juures. Lumesajus, mis oli nagu tervitus puhtuse maailmast, andsime oma seltsilisele viimast au. Pühapäeval, 22. veebr. peeti mälestuskoolek. Antti palju tunnustusi, mis kõneldis meile, mida Jumal võib teha, et saada inimese ellu. Palju hingi otsisid päästmist. Meie seltsilise koht on tühi, kuid tema eeskujud jääb püsima.

Nanna Granholm.

Võitlusväljalt Tallinna I korpusest.

„Las päästevanker veereb!“ kõlab hüüd mitmel poolt, niihästi väikesest, kui suurelt, vanadelt ja noortelt.

Eesti vabariigi aastapäeval oli meil noorte demonstratsioon, millest noorus suure huviga osa võttis, et midagi teha Päästja auks.

Ringmärkmleid.

Üldsekretäriilt.

Jatkuvalt tulevad meie jutustused sellest, kuidas „Õsja-hüüd“ on toonud õnnistusi selle lugejale, ja teenistuksed on avatud lehe müüjale. Mõned juhtumised on leida selles lehes kustumal mujal. Me tahame ohvitseri ja sõdureid, kes müüvad nii ustavalt „Õsja-hüüdi“ kuu kuu järele. Aga meie tahame rohkem, kes teeksid sedasama. Palju seltsilisi võiksid müüa igal kuul 5. eksemplari — on tõsiasi, iga sõdur ja nekrut võiks teha midagi. Seltsilised! Ärge jätke seda tööd mõnele üksikule, vaid tarvitage seda aulist võimalust evangeeliumi levitamiseks, tehes teatavaks Jumala tööd Armeel läbi.

Vastake sellele teenistuskutsesele, rääkige oma juhtiva ohvitseriga selleks, et saada uueks võitlejaks.

Paluge ka nende eest, kes valmistavad seda lehte, et nad oleksid jumalikult juhitud ja valmistatud.

Samal õhtul oli ka lapsõdurite sigseõnnistamine. Lipu all seisid üks tütarlaps ja neli poissi, kes tahavad juba lapseas Jeesust jälgida ja teenida. Tundub, nagu tahaksid nad küsida vanematelt: „Mis tegid sa oma lapsepõlves? Kuhu raiskaid oma nooruse?“

Aitaks ja hoiaks Jumal neid noori nii, et nende eluaegne motto oleks: „Eesti Kristusele!“ I. M.

Võitluse lõpetusel Tallinna II korpuses.

Kirjutades neid ridu, on mul järel ainult mõned päevad ülalnimetatud korpuses, kust lahkuu Eesti kaitseväge. Aeg, mis olin siin, on vähem kui 4 kuud, kuid vaatamata lühikesele ajale on mul jäänud aulised mälestused mõõdund võitlustest. Jumala abil edasi tungides ühes ustavate seltsilistega, oleme võinud anda nii mõnegi valusaa hoobi kirguse vägedele. Jumal oli meiega. Igal avalikul koosolekul oli meie saal viimase võimaluseni rahvast täis; oleme näinud otsimast hingi, kelle hulgest paljud on vastu võetud nekrutiteks. Minu armast seltsilised, minu suurim soov on: jatkake rohkem ja rohkem ja võike suuremaid võite.

V. Muul, leitnant.

Territooriumi märkused.

Territoriaal-komandör.

Koloneli küllaskäik Vindavi, Riia IV, Riia I, ja Liivabi oli eduks, kus oli suure õnnistuse aeg ning kuulutati täie evangeeliumi töde kartmata selgesti. Ühendatud pühitsuskoosolekud Riia I huvitavad veelgi inimesi ja on otsijad sügavama vaimuliku läbielamise järele. Koloneli aitab tema töik kapten Gorsky, kes ei jätta kunagi vahele võimalust tõi edasi viimises, eriti noorsootöös, mille eest ta on vastutav.

Üldsekretär.

Sel ajal kui T. P. K. nõuab suurt osa tema ajast, tema ettevõtetõ Liivibus, Riia IV, Riia I ja Vindavis olid õnnistusrikkad, tuues inimesi veendumusele ja teadmisele Jumala päästajõu ja Püha Vaimu tõi üle.

Proua Pennick oli kaasas Liivibus ja juhatas väga edukat kodu-hingukoosolekut, samuti andis ta loengu Jaapani üle. Tõik kapten F. Baltsait on teinud palju nende koosolekute edu hääks.

Juhtivate ohvitseride õpekursus.

Sel ajal kui T. P. K. nõuab suurt komandõr üldsekretäri ja proua Pennicki kaasabil. Kogu perioodi oli suur õnnistus ja kasu. Juhtivad ohvitserid läksid tagasi oma korpusesse selgema arusaamisega Armeel üle, tema sihtide üle ja Jumala tahtmises nendega ja nende tööga. Kapten F. Baltsait võlgneb tänu tema osava majapidamise eest.

Rahvuslik üleskutse.

Iga ohvitser on täiesti tegevuses selle rahalise ettevõttega. Iga sõdurit ja nekrutit kiirustatakse võtma aktiivset osa korjamisest, et saada raha, mis meil nii hädasti tarvis meie tõiõs Eestis ja Lätis. Meie kutsume üles ka meie sõpru nende kaastöeks nii palju kui võimalik.

Mõõga ja kilbi brigad.

Piiblektid märtsis.

P. 15. 20:13—26	P. 15. 20:13—26
E. 16. 20:27—37	E. 16. 20:27—37
T. 17. 13:1—15	T. 17. 13:1—15
K. 18. 13:16—27	K. 18. 13:16—27
N. 19. 13:28—38	N. 19. 13:28—38
R. 20. 14:1—11	R. 20. 14:1—11
L. 21. 14:12—24	L. 21. 14:12—24
P. 22. 14:25—31	P. 22. 14:25—31
E. 23. 15:1—15	E. 23. 15:1—15
T. 24. 15:16—27	T. 24. 15:16—27
K. 25. 16:1—11	K. 25. 16:1—11
N. 26. 16:12—20	N. 26. 16:12—20
R. 27. 16:23—33	R. 27. 16:23—33
L. 28. 17:1—14	L. 28. 17:1—14
P. 29. 17:15—26	P. 29. 17:15—26
E. 30. 18:1—14	E. 30. 18:1—14
T. 31. 18:15—27	T. 31. 18:15—27

Erlised nõdala palvetemid.

- Märts I. Meie eneserasalgamise korraldus.
- „ 8. Lõuna-Ameerika.
 - „ 15. Kõik vangid.
 - „ 22. India ja Tseloon.
 - „ 29. Meremehe, sõdurid, lendurid.

„ÕSJA HÜÜD“ Nr. 19 — veebruar 1931.

Välja antud:

Tallinna I korpuse	1.050 eks.
Tallinna II korpuse	500 „
Tartu korpuse	500 „
Samarililise tõi Tallinnas	100 „

AUNIMESTIK:

Ohvitserid:

Adj. Ernst Mõlin 30 eks., ltn. Ida Matveus 60, ltn. V. Muul 105, ltn. K. Bernadt 65 eks.

Allohvitserid ja sõdurid:

Tallinna I korpuse:

Seers. Hilda Sandberg 50, Vilhelmine Kalla 50, sõdur Peodosta Leeman 40, muusek. Maria Ernits 32, seers. Amalle Sagar 30, nekr. Robert Randkivi 30, seers. Olga Vikman 30, sekr. Elise Reinberg 25, seers. Julius Kanter 25, seers. Voldeemar Leeman 25, nekr. Vambola Lub 25, sõdur Maria Vesiloik 25, sõdur Emilie Nieman 25, kassah. Jaan Kätt 25, muusek. Alide Matveus 25, sõdur Liisa Rattik 25.

Tallinna II korpuse.

Sõdur A. Reismann 50, nekr. A. Liin 35, sõdur H. Kirispuu 25, sõdur E. Ahlberg 25, nekr. T. Laanetalu 25 eks.

KADUNUD.

„Võib olla midagi ei kujuta elavalt süüditõhestava viletsuse mitmekesisust suurlinnas“, kirjutab William Booth aastal 1890, „kui see näide, et igal aastal kaob 18.000 inimest, keeltest 9000 kohta pole enam midagi kuulda maailmas.“ Mis on tõde Londoni kohta, on meie arvates samasugune tõde vastavas vahekorras teiste maailma suurlinnade kohta.

Mehed, poisid, tütreid, emad kaovad jätkuvalt, jällegi järele jätmata.

Kus kadunud isiku omaksed on vanes olukorras, nad on jõuetud, üheksal inhimisel keisist seast, tagajärjekalt teostada otsimist, mis on sama hea kui tagajärjeta.

Otskohesed järelepärimisi tehakse Päästearmele sellel alal Londonis, New-Yorgis, Chicagos, Berlinis, Riias, Tallinnas, Bernis, Melbourneis, Sydneys, ja töesti kõikjal, kus tegutseb Päästearmee, ja need arvad et ole ilialgi vähemad kui 100.000 aastas.

Eisialgne teadaanne.

KAHEKSAS TERRITOORIUMI AASTA-KONGRESS.

13.—18. maini s. a. Riias.

Juhatab
KOMANDÖR HUGH WHATMORE
Londonist.

DAANI STAABORKESTRI KÜLASKÄIK

Eesti- ja Läti.
14.—21. maini.

ÜLDSEKRETÄRI KÜLAS-KÄIKÄRI.

(Staabikapten H. R. Pennick.)

Märts 6. Tallinn 2.

Valguspiltidega loeng Jaapani üle.

Märts 7. Tallinn 1.

Valguspiltidega loeng Jaapani üle.

Märts 8. Tallinn 2.

Kell 10 homm. Pühitsuskoosolek.
Kell 3 päeval. Ühine sõdurite ja nekkrite koosolek.

Märts 9. Tallinn 1.

Kell 6 õhtul. Päästmise koosolek.

Märts 10. Tartu.

Kell 7.30 õhtul. Valguspiltidega loeng Jaapani üle.

Loengut Jaapani üle Hustavad 70 käsitöe värvitud valguspilti, millel on näha maa, rahvas ja kaubandus, elektrifitseerimise abil.

Staabikapten on viibinud 7 aastat Päästearmele misjonäarina Jaapanis.

TERRITORIAAL-KOMANDÖRI KÜLASKÄIK.

Suur Reede ja Ülestõusmispühad.
Suur Reede — April 3. Tallinna 1.

Päev ristil juures.

April 4. Tallinna 2.

April 5. Tallinna 1.

Kell 10 e. l., kell 6 õhtul.

April 6. Tartu.

Kell 3 päeval, kell 7.30 õhtul.

PÄÄSTEARMEE

Tallinna I korpus U. Sadama t. 11-a
Tallinna II korpus Vaksali puist. 8-a
Tartu korpus Tähe tän. 124, Tartu

Koosolekute aeg:

Pühap.: kell 10 e. l., kell 3 ja kell 7.
(Tallinna I korp. kell 6.)

Ärip.: teisip., neljap. ja laup. kl. ¼8.
Pühapäevakool igal pühap. kl. ¼1 p.

ABI-
ANDVAKÄE
ARMEE

Laupäeval külastasime üht vast kolud; taas oli lumehang. Väikesed lapsed olid külmetanud siniseks. Andsin neile raha puude ja toidu muutmiseks.

Mitte kaua aega tagasi muretsemise 20 perekonnale toitu. Ches majas leidsime riibalates lapsed, vend õega, tüdrukusel polnud sukki jalas; muretsemise temale jalavarjud ja kandmise hoolt ka söögi eest.

Külastasime vaeste- ja haigemaja, kus meie laulud ja palved rõõmistasid kurbi, ja nad tänasid südamlult saadud õnnistuste eest.

Ühel päeval tuli meie juure keegi noor naine ja palus abi, sest saäl, kus tema oli teenistuses, hävitas tulekahju kõik tema varanduse, nii et temal talvel külma ajaga polnud muud kui kujutud jakk.

Külastasime teda ja leidsime, et tema on tõesti kahetsemisväärilises seisukorras. Andsime natuke raha ja muretsemise temale paliti, mille meile andis üks lahke proua, Armeesõber. Paluti oli küll pisut kantud, kuid siiski häas korras, nii et tema oli täiesti rahul ja tännik.

Ühel hommikul tuli meie juure keegi noormees ja palus temale anda reisiraha kojusõitmiseks. Tema oli vangimajast välja tulnud ja täiesti ilma rahata, nii et ei võinud koju saada; lühikeste kõnelemise järele ütles ta melle, et pole veel midagi sõnnud sellel päeval. Sõutsime teda, palustime üheskoos Jumalat, selle järele läks leitnant temale kaasa jaama, et osta sõidupileti teatud jaamani.

ÜLESKUTSE TÕE AITAMISEKS JA LAIALI LAOTAMISEKS.

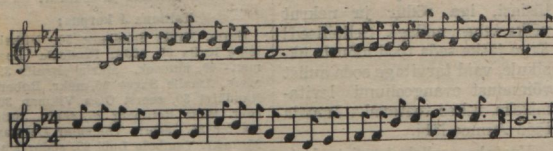
Meie oleme suures rahahädas, et viia edasi vaimulikk, sotsiaalseid ja kultuurilist tööd Eestis.

Meie ohvitserid ja sõdurid tahavad teha üleskutset igale kodule selles ümbruskonnas, kus meil on tööd, ja meie palume teid annutada vabatahtlikult.

Raha tarvitatakse, et sööta näljaseid, hoolitseda tarvitajate eest ja et kuulutada armuõpetust igahuhele.

„JUMAL ARMASTAB RÕÖMSAT ANDJAT.“

KOOR KÄESOLEVAKS KUUKS.

Oma Juhi nägu igas tormis näen,
oma Juhi nägu igas tormis näen,
kuigi lained möllavad,
rahu minu hinge jääb.
Oma Juhi nägu igas tormis näen.

Laulgem Jumalale!

1.

I. M. 304.

1. Oh, Jeesus, Päästja, kuula mind, kõik tarbed täida, palun Sind. Uut jõudu, valgust vajan veel, et võitu saada võitlusteel. Mul anna kõikjal väge Sa, et vaenlast võita võlksin ma.

2. Ma vajan Sinu armastust, mu hinges olgu igatsust, et patustele rääkida seest jõust, mis Sinu üksinda. Siis, kuhu ial lähen ma, saan võitu Sinu väega.

3. Mu elu loitvaks tuleks tee, et puhtast hingest lõõmaks see, ning ilus otsiks kadunud, tooks armu juure langenuid. Siis, kuhu ial lähen ma, saan võitu Sinu väega.

4. Mu elus jäägu armastus, ja paistku tema valgustus. Nüüd tule, Päästja, jälle Sa, mu hinge täide armuga, Nii võitku kõikjal, kuhu läen, Su armastus kõik vaenuväed.

2.

I. M. 123.

1. Sää! parem maa, nad ütlevad.

Ilus maa! Ilus maa!

Kus patt ja hädad puuduvad.

Ilus maa! Ilus maa!

Sää! õhus laulud kõlamas

ja inglid tiivul hõljumas.

Kuldakandlid riigis kaunitas.

Ilus maa! Ilus maa!

2. Ei pilved kata taevast sääli.

Õnnis maa! Õnnis maa!

Ei pisar läigi palge pääl.

Õnnis maa! Õnnis maa!

Nad joovad armuõnnest

ja osa saavad Jeesusest,

kes kaunitas säälseist lüdest.

Õnnis maa! Õnnis maa!

3. Ei kiskjad loomad, kuritööd

sinna saa! Sinna saa!

Surm ega õudsed patutööd

sinna saa! Sinna saa!

Sää! on kõik pühad, laimatud.

Ei Jeesu veres päästatud

ja oma patust põõmatud

sinna saa! Sinna saa!

4. Kuid kõik patust lunastas

Jeesus vaid! Jeesus vaid!

Meil rahu tuues kannatas

Jeesus vaid! Jeesus vaid!

Me puhtaks pestud oleme

ja jälle õndsust pärime

ning selles riigis elame.

Jeesus vaid! Jeesus vaid!

3.

I. M. 108.

1. Läbi maade käime väes,

Vaimu mõka hoides käes,

Võitlustumil palvetades valvame.

Armum tiivul lendame,

Hingi surmast päästame,

Ilmasti hoida neile jõudu anname.

Koor: Võitva Jumal-Pojaga,

Kes meid pesnud veroga.

Häda säästes,

Patust päästes,

Läbi maade käime väes.

2. Oma valgus-Isandant

Kõigest hingest teenime,

Tema käsivars toob päästmist vaestele.

Nad Ta rimal toetuvad,

Tema rahu maitsevad.

Andestust Ta tõotab halvemalegi.

3. Läbi maade liigume,

Patuväge võidame,

Päästjal kiitust ikka toome hõisates,

Kui sin võitlus lõppenu,

Miljonid on võidetud,

Nieme võitnud sõpru, kes ju läinud eel.

Tellimise hind postiga aastas 2 krooni, ½ a. 1.10 kr. Üksiknumber 15 senti. Vastutav toimetaja: emoi L. Bakul. Väljaandja „Päästearmee“.

Tallinnas, U. Sadama tän. 11-a. O.-ü. „Vaba Maa“ trükk Tallinnas, 1931.

EESTI
RAHVUSRAAMATUKOGU
AR